

Toldblovgivning, Sportellovgivning og adskilligt Mere. Jeg finder det consequent af dem, der netop betragte Indkomsskatten paa denne Maade, at de ogsaa ville lægge en særegen Vægt paa at skaffe et saadant System tilveie, der kunde garantere en fuldkommen retfærdig og ligelig Fordeling af Indkomsskatten i Fremtiden, idet da Beføstningerne vilde kunne opveies, naar man havde denne Tanke bagved, at i Aarenes Løb vilde det Beløb, der gjenem Indtægtskatten skulde paalignes, betydelig stige. Dette var det ene af de Formaal, som jeg mener, at der kunde vindes ad denne Vej. Det andet Formaal, som jeg vilde føie til, var det, at kun ad den Vej forekom det mig, at der kunde bygges en virkelig retfærdig stigende Scala. Jeg siger, at ad denne Vej vilde den først rettelig kunne blive bygget og komme til at fordele Byhderne eller sin Norm ligeligt; ad enhver anden Vej er man efter min Anskuelse udfat for større Ulemper og større Uligheder i Beskattningen, og den stigende Scala er efter min Mening en saa høj Bygning, at den maa bygges paa et meget solidt Grundlag for at kunne bestaae, idet nemlig den mindste Feil aabenbart gjenem den betydelig vilde forstørres. Den Anvendelse af Principet om den stigende Scala, som foreligger i det nærværende Lovforslag, maa ganske vist erkjendes for netop at være en Principindrømmelse, men dens Svaghed lyser dog navnlig frem i eet Punkt, det nemlig, at hvilken som helst vilkaarlig Grændse man sætter for Afdraget, vil dog altid en større Ubillighed komme til at ramme de følgende Sætter. Det er ligeegyldigt, hvilken Grændse man sætter, om man vil fastsætte Grændsen for Afdraget til 1000 Rd. eller til 1200 Rd., saa vil dog Ubilligheden komme til at falde haardest paa de Indtægter, som ligge nærmest ved Grændsen. Det er oisensynligt, at ved en procentvis stigende Scala vil dette Afdrag blive virkelig retfærdigt og ligeligt; jeg skal imidlertid ikke gjentage, hvad der er anført til Fordeel derfor. Der er tidt nok henviist til, at en stor Deel af Beskattningen fortrinvis gjenem Toldblovningen er kommen til at hvile paa de mindre Bemidlede, saa at der er al Anledning

til, naar vi tænke os Indkomsskatten opkrævet med en betydelig Sum for Fremtiden, da at søge at komme til at ramme den større Skatteevne mere end hidtil. — Naar man derimod forlader dette Synspunkt og altsaa ikke betragter Indkomsskatt som det Midde, hvorved man skulde komme til Gjennemførelsen af store Reforme, men derimod blot som et Midde til at kunne dække en midlertidig Underbalance i Statskassen, saa forekommer der mig heller ikke paa nogen Maade at være Anledning til at anvende store Beføstninger paa Svækkelsen af en saadan Skat; jeg finder da ikke, at der er nogen Anledning til at give Afkald paa de communale Myndigheders Medvirkning ved Skattens Opkrævning. Man har anført derimod den Fare, der skulde være forbunden med at overlade et saadant Hverv til Communerne. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg for mit Bedkommende har større Tillid til Communerne, end der hidtil er blevet udtalt her i Salen. Den Fare, der er bleven antydet, er jo navnlig bleven betegnet som en Frygt for, at i Tilfælde af, at man overlod Skattens Gjennemførelse til Communerne, vilde Indtægtsposterne i Communerne faae en synkende Tendens. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) oplyste os om, at noget Saadant virkelig havde fundet Sted i andre Lande; men forsaavidt der virkelig skulde vise sig en saadan gjennemgaaende Tendens til at sætte Indtægtsposterne i Communerne lavt, er der jo ikke derved nogen Banskellighed tilstede; thi Følgen deraf vil da blot blive den, at den Procent, hvormed Skatten paalignes, stiger i samme Grad, og hvis det kun var hos enkelte Communalbestyrelser, at denne Tendens til at begunstige deres Beboere viste sig, vilde dette jo let kunne rettes. Naar nemlig Egningerne for saadanne Communer kom til at ligge ved Siden af andre Communer Egninger, vilde der derved være givet det bedste Correctiv, og en eneste omgjort Egning vilde være tilstrækkelig til at vise saadanne enkelte Communalbestyrelser paa rette Vej. — Det er endelig blevet sagt, at Betingelsen for at kunne bygge paa de communale Myndigheders Medvirkning skulde være den, at der forud for Statens Indkomsskatt